

Ryszard Boguwolski

Słupski Młyn, pow. Grudziądz. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 5, 219-220

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

czny umocnień obronnych. Składały się one z wału drewniano-ziemnego o konstrukcji skrzyniowej, usytuowanego na krawędzi wzniesienia oraz biegnącego poniżej, zewnętrznego obwodu wałów z palisadą i zasiekami. Rozmiary umocnień wskazują na rangę oraz znaczenie militarne grodu, który funkcjonował w okresie od XI-XIII wieku. Okres ten, jak wskazuje stratygrafia umocnień, podzielić można na co najmniej dwa etapy rozgraniczone pożarem. W czasie tegorocznych badań wyodrębniono 114 zespołów ceramiki, 113 zabytków wydzielonych, pobrano 330 próbek dendrologicznych, zoologicznych, ichtiologicznych, geologicznych, petrograficznych i innych. W roku przyszłym planuje się badania we wnętrzu mokrej fosy otaczającej gród.

Planuje się także prace wykopaliskowe we wnętrzu grodu, które pozwolą, być może, ustalić układ przestrzenny zabudowy. W związku z planowanymi badaniami przeprowadzone zostały w roku bieżącym badania geofizyczne /Przedsiębiorstwo Poszukiwań Geofizycznych w Warszawie/.

SIERADZ

patrz średniowiecze

ŚLUPSKI MŁYN, pow. Grudziądz
Stanowisko 3

Muzeum w Grudziądzu i PTA Oddział
w Grudziądzu

Badania prowadził mgr Ryszard Boguwołski.
Finansowało PPHN w Grudziądzu i WKZ w Bydgoszczy. Pierwszy sezon badań. Grodzisko
wczesnośredniowieczne.

Badany obiekt usytuowany jest na cyplu wysoczyzny morenowej doliny Osy w odległości 100 m na zachód od szosy Gruta-Łasin. Składa się on z grodu właściwego i podgrodzia. Obydwie części oddzielone są od siebie poprzeczną fosą. Grodzisko otoczone jest wałem, rysującym się wyraźnie na całym obwodzie. Według obecnego stanu zachowania można jego rozmiary określić na około 35-x40 m. Podgrodzie przylegające od strony wschodniej posiada kształt nieregularnego owalu o rozmiarach 45x69 m. Od strony wschodniej gdzie teren łączy się z resztą wysoczyzny posiada ono ślady czoła obronnego.

W związku z postulatem badań, jakim było określenie chronologii i funkcji obiektu wytyczono trzy wykopy sondażowe o łącznej powierzchni 58 m, dwa na podgrodziu i jeden o wymiarach 5x5 m w środkowej części majdanu. Układ stratygraficzny warstw we wszystkich wykopach był niezwykle prosty. Pod darnią wystąpiła niewielkiej miąższości /do 40 cm/ warstwa kulturowa, pod nią zaś całkowite warstwy żwiru i piasku. Jedynie w wykopie III /podgrodzia/ natrafiono na ślady bu-

dowli typu półziemiankowego, której miąższość wynosiła 130 cm.

Na materiał mabytkowy we wszystkich wykopach słożyła się głównie ceramika, kości zwierzęce, jeden żelazny grot i brązowa sprząska do pasa. Wśród ceramiki 70 % stanowią fragmenty naczyń silnie obtaczanych na kole o drobnej szorstką domieszce, datowane na X-XII wiek, około 30 % to ceramika z domieszką grubego tłuczenia, górą słabo obtaczaną, której chronologię można określić na IX do połowy X wieku. Na podstawie tegorocznych prac można stwierdzić funkcjonowanie grodu i podgrodzia od IX do XII wieku.

Przewiduje się kontynuowanie badań.

SMOLEŃ, pow. Olkusz

Komisja Archeologiczna Oddziału
PAN w Krakowie

Badania prowadził doc. dr Andrzej Żaki,
mgr K. Szuwarowski, mgr Maria Krok,
mgr Elżbieta Hasek. Pierwszy sezon badań.
Grodzisko wczesnośredniowieczne.

Badania miały charakter rozpoznania wstępnych niewielkiego grodziska skalnego /typ II/, położonego w paśmie Jury Krakowsko-Częstochowskiej, na lesistym szczyście 462 m n.p.m., zwanym Grodzisko. Wykopy sondażowe dostarczyły nielicznych ułamków naczyń glinianych, zbliżonych do form z IV fazy wczesnego średniowiecza.

Badania będą kontynuowane.

SMOLNIKI, pow. Suwałki

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Białymstoku

Badania prowadziła mgr Krystyna Chilmon.
Finansował WKZ w Białymstoku. Pierwszy
sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna
z XI-XIII w.

Stanowisko usytuowane jest na naturalnie wyniesionym cyplu, od zachodu i wschodu wyodrębnionym wąwozami, a od południa ograniczonym wysokim stromo opadającym ku dołowi brzegowi niecki jeziora Jaczno. Podjęte w celach ratowniczych badania przeprowadzone w częściach peryferyjnych obiektu. Stwierdzono tam warstwę kulturową miąższości 0,3-0,5 m, a w niej jamy odpadkowe ze szczątkami ryb i zwierząt oraz fragmenty ceramiki m.in. ornamentowanej liniami falistymi. W jednym miejscu udało się zaobserwować ślady masiennego budynku konstrukcji słupowej. Badania będą kontynuowane.